



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorvm, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

IV. Articulus, de Papatu, docet, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

cionatores, & alij Ecclesiarum ministri haberi possent
item, alij idonei ad politicam administrationem, seu
ad rempublicam, in ciuitatibus & regionibus, ac
educatae virgines ad œconomiam & liberorum educa-
tionem, &c.

Hunc usum si non retineant, consultum est, ut
deserantur, aut diruantur potius, quam ut idolatrie
cultibus & sumentis hominum propagata præferan-
tur Christianæ vitæ, & à Deo mandatis officijs & vo-
cationibus. Hæc enim omnia pugnant cum primo
principali articulo de Redemtionem, facta per Iesum
Christum. Quid, quòd, sicut alia hominum somnia,
non sunt præcepta, non necessaria, non utilia, sed peri-
culosa, & causam præbent vano labori, molestijs peri-
culosis, & cultui infrugifero, quem Prophetæ appel-
lant Auen, id est, dolorem & laborem.

IV. Articulus, de Papatu, docet,

Quòd Papa non sit iure diuino, seu secundum ver-
bum Dei caput totius Christianitatis (hoc enim
nomen vni & soli Iesu Christo debetur) sed tan-
tùm Episcopus & pastor Ecclesiæ, quæ est Romæ, & eo-
rum, qui voluntariè, & spontè, vel per humanam crea-
turam, id est, politicum magistratum, se ad eum con-
ferunt, non vt sub ipso, tanquam sub Domino vivant,
sed vt cum eo tanquam fratres, collegæ, sodales, &
Christiani sint, quemadmodum hoc ipsam vetera Con-
cilia & ætas Cypriani ostendunt.

Hodiè verò nullus Episcoporum audet Papam no-
minare fratrem, vt ætate Cypriani factum est, sed opor-
tet, vt Episcopi, imò Cæsares & Reges, Papam appo-
sent Omnium Gratiouissimum Dominum. Hanc arro-
gantiam bona conscientia nec volumus, nec posse-
mus, nec debemus probare. Qui verò se ei subiicit
voluerit, faciat id suo periculo sine nobis.

Hinc sequitur, omnia, quæ Papa ex tam arrogante, temeraria, mendace, blasphema, & furto arrepta potestate suscepit & fecit, & adhuc facit, fuisse & esse merè diabolica acta & instituta, (excepta politici regni administratione, ubi Deus sæpe etiam per tyrannos, & perfidos nebulones populo alicubi benefacit) ad perditionem totius sanctæ Ecclesiæ Catholicæ seu Christianæ (quantum in ipso est) & ad destructionem primi & præcipui articuli de redemptione facta per Iesum Christum.

Prostant enim omnes ipsius Bullæ & libri, in quibus rugit ut Leo, (ut Angelus Apocal. 12. significat) clamans, neminem Christianorum posse saluari, nisi ei obediat, & subiectus sit, in omnibus quæcunque vult, quæcunque dicit, quæcunque facit. Hoc totum quæ aliud dictum est, nisi, licet in Christum credas, & omnia, quæ ad salutem necessaria sunt, in ipso solo habeas, tamen te nihil proficere, nisi Papa habeas & colas ut Deum tuum, & ei subditus sis & obedias? cum tamen manifestum sit, sanctam Ecclesiam sine Papa fuisse ad minimū ultra quingentos annos, & adhuc hodie Græcorum & multarum aliarum linguarum Ecclesiæ nec fuisse hætenus, nec adhuc esse tuo Papa. Taceo, quod, ut sæpe dictum est, hominum hoc figmentum sit, non mandatum, non necessarium, non vile. Sancta enim Christiana siue Catholica Ecclesia consistere absque isto capite optimè potest; & constitisset certè rectius, ac melius cum ea ageretur, nisi diabolus illud caput in medium protiecisset & exaltasset. Et certum est, Papatum nullus esse usus in Ecclesia, quia nullum Ecclesiasticum officium exercet. Et necesse est, Ecclesiam permanere & consistere sine Papa.

Pono autem, Papam fateri se non iure diuino, siue ex mandato Dei esse Supremum, sed, ut concordia & Vnitas Christianorum aduersus sectarios & hæreticos

commodius conseruari possit, caput certum esse
 gendum, cui ceteri omnes quasi innitantur, atque
 e caput per homines eligi, & in hominum quoque
 electione & potestate situm esse, illud caput ut mutetur
 remoueat, sicut Constantiense Concilium hac propo-
 modum ratione tres Papas remouit, & quartum ele-
 git: pono, inquam, hæc à Papa & sede Romana ita dicitur
 & accipi, (quod tamen impossibile est: sic enim un-
 uersum suum regnum & statum immutari, eueri, & de-
 strui pateretur, omniaq; iura & volumina sua, id quod
 ut paucis dicam, nunquam faciet) tamen neq; hoc mo-
 do consuleretur Ecclesiæ Christianæ, sed plures, quæ
 antea, sectæ orituræ essent. Si enim non ex mandato
 Dei, verum ex hominis libera voluntate Capiti illi ob-
 obedientia præstanda esset, facile & breui tempore con-
 temptum, tandem nullum membrum retineret, nec et-
 iam perpetuò Romæ aut quouis alio in loco illud esse
 oporteret, sed vbicunq; & in quacunq; Ecclesia Deus
 Virum talem, qui ad tantum munus obeundum ido-
 neus esset, largiretur. Hæc res perplexa & confusio
 plena futura esset.

Quapropter Ecclesia nunquam melius gubernata
 & conseruari potest, quam si omnes sub vno capite
 quod est Christus, viuamus, Et Episcopi omnes, præ
 officio, (licet dispares sint, quò ad dona) summa cum
 diligentia coniuncti sint vnanimitate doctrinæ, fidei,
 sacramentorum, orationis, & operum caritatis, &c.
 sicut S. Hieronymus scribit, sacerdotes Alexandria
 communi opera gubernasse Ecclesias. Et Apostoli
 idem fecerunt, ac postea omnes Episcopi in toto orbe
 Christiano, donec Papa caput suum super omnes at-
 colleret.

Hæc doctrina præclare ostendit, Papam esse ipsam
 verum Antichristum, qui supra & contra Christum se
 se extulit & euexit, quandoquidem Christianos no-

vult esse saluos sine sua potestate, quæ tamen nihil est, & à Deo nec ordinata, nec mandata est. Hoc proprie loquendo est se efferre supra & contra Deum, sicut Paulus 2. Thessal. 2. loquitur. Et hoc profectò nec Turcæ nec Tartari faciunt, quantumuis sint Christianorum atroces hostes, sed permittunt, vt credat in Christum, quicumque voluerit, & accipiunt tributum, & obedientiam externam siue corporalem à Christianis.

Papa verò prohibet hanc fidem, aiens, sibi obediendum esse, si quis saluari velit. Hoc autem facere nolumus, etiamsi nobis propterea moriendum sit in nomine Domini. Et id in vniuersum inde oritur, quòd Papa iure diuino voluit esse summum caput Christianæ Ecclesiæ. Ideo seipsum Christo æquiparauit, & supra Christum tandem extulit, & se Caput, deinde Dominum Ecclesiæ, postea totius mundi & simpliciter terrestrè Deum prædicari voluit, donec etiam ipsis Angelis in cælo præcipere hæc & illa conaretur. Et cum instituitur discrimen inter dogma Papæ, & sacram scripturam, & vtriusq; sit collatio, manifestè patet, Papæ dogma, etiam optimum, ex ciuili, Cæsareo, & ethnico Iure conennatum esse, & politica negocia & iudicia seu iura tractare, sicut ostendunt Decretales; Deinde proponere Ceremonias de templis, vestibus, cibis, personis, & similibus ludicris, laruis, & iocularibus, supra modum, & inter hæc omnia nihil planè de Christo, fide, & mādatis Dei: Postremò, representare ipsum diabolum, dum mendacta Papalia de Missis, purgatorio, monastica vita, operibus proprijs, & cultibus fictitijs (in quibus singulis merus Papatus fundatur & consistit) supra & contra Deum vrget & disseminat, & omnes Christianos, qui has Papæ abominaciones super omnia prædicare & honorare nolunt, damnat, trucidat, excruciat. Quare sicut

diabo-

1.

2.

3.

diabolum ipsum non possumus adorare, & pro Domino & Deo colere, ita nec eius Apostolum Papam se Antichristum in regno eius, vt caput & Dominum se esse possumus. Mentiri enim & occidere, animas & corpora in æternum perdere, Pontificij regni proprium est, sicut hoc ipsum multis libris euidentissime ad oculum demonstraui.

Hi articuli quatuor sufficiunt, quos in Concilio sibi damnandos proponant. Non enim vel minimum punctulum in his articulis nobis concedunt. Et de hoc certos nos esse oportet, & præmonitos, ac obfirmatos firma spe, Christum Dominum nostrum irruisse in aduersarium suum, quem & insecutus & confecturus est spiritu & aduentu suo, Amen.

Nam in Concilio stabimus non coram Cæsare, seu politico magistratu, sicut Augustæ Vindellicorum (vbi Cæsar elementissimum edictum promulgans, benignè & placidè causam & rem ipsam audiri volebat) sed coram Papa, ac ipso diabolo comparebimus, qui nullo audire vult, sed simpliciter indicta causa damnare, occidere, & ad idolatriam vi cogere. Quare hic non sumus nobis exosculandi pedes eius, nec dicendum, Gratissimus Dominus es, sed quemadmodum in Zacharia Angelus ad Satanam dicebat:

Increpet Dominus te,
Satana.

